

8. Veenkoloniaal lied.*

Woorden van A. WINKLER PRINS.

Krachtig.

Zang.

Wild en woest en le-dig Was het ru - we veen, Slechts de hei - de vlocht er Kran-sen

Piano.

o - ver-heen; Boog zich o - ver d'oe-vers Van den brui - nen plas, En ver-borg de diep - te van het

zwart moe - ras. En ver - borg de diep - te van het zwart moe - ras.

1
Wild en woest en ledig
Was het ruwe veen,
Slechts de heide vlocht er
Kransen over heen;
Boog zich over d'oevers
Van den bruinen plas,
En verborg de diepte
Van het zwart moeras.

2
Ziet, daar na'dren mannen
Met een ijs'ren wil;
Aan den zoom dier poelen
Staan zij peinzend stil.
„Broeders, op! ten strijde!
Op! den band geslaakt,
Die de schatten kluistert,
Door 't moeras bewaakt!”

3
Ja, zij hebben moedig
D'eed'len strijd volbracht,
En een schat verworven
Voor het nageslacht.
Hunne namen blinken
Met ondoof'ren glans,
En wij vlechten juichend
Hun een heidekrans.

* Gelegenheidslied van A. WINKLER PRINS, vroeger predikant bij de Doopsgezinde gemeente te Veendam; het wordt bij alle festiviteiten, waarbij de Veenkoloniën herdacht worden, gezongen.